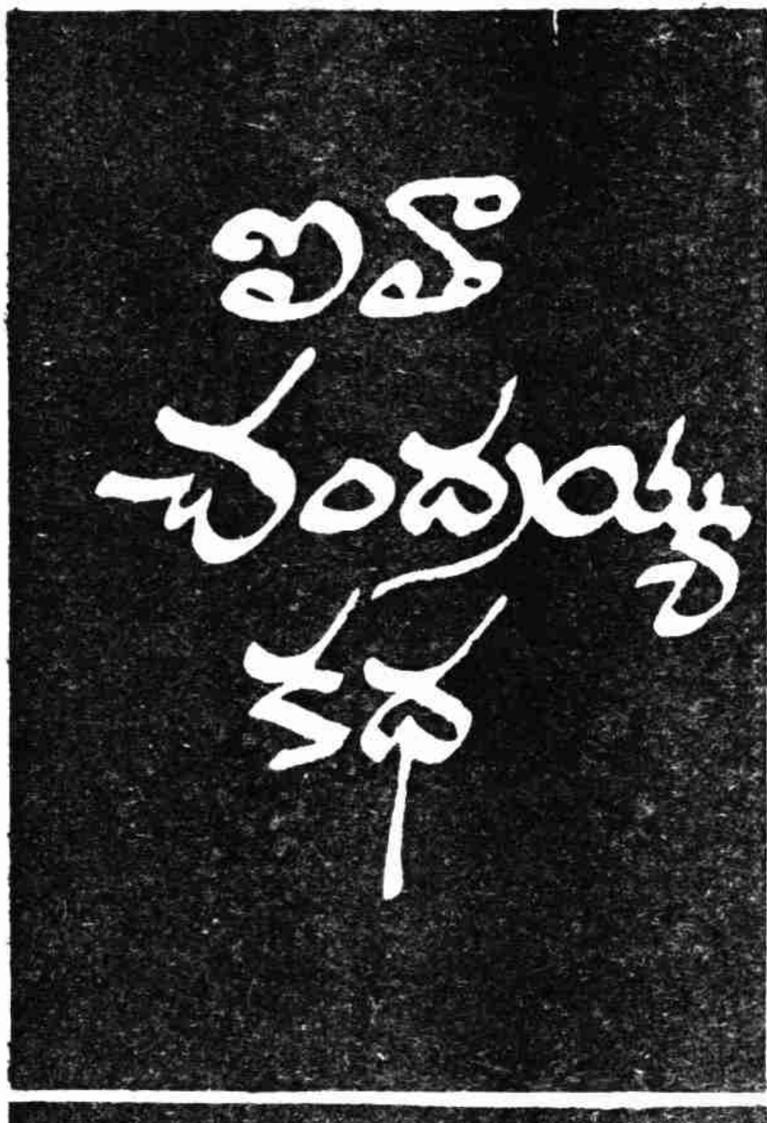

అనుక్షణం
 బాధ గుండెల్ని
 పీల్చి పిప్పిచేస్తుంటే
 అంతకంటే
 నరకం వుందా?

ఎవరికి ఎవరు?

“రేపు ముఖ్యమంత్రిగారొ

స్తారగా...”
 “నిన్నో మంత్రిగారొచ్చెళ్లారుగందా!”
 “ఔను రేపు ముఖ్యమంత్రిగారొస్తారని
 తెలిసే ఆ మంత్రిగారు ముందొచ్చి వెళ్లారట్ట!”

“ఆయన గారేమిచ్చి వెళ్లారని ఈయన
 గారు రావడం? శుష్క వాగ్దానాలు, శూన్య
 హస్తాలానూ. ఎదవగోల!” అందామనుకు
 న్న పైడిరాజు గొంతు పెగల్లేదు. నాలుకతో
 ముల్లరిగినట్టయింది. ఎటుబోయి ఎటొస్తుం
 దోననే భయంతో.

పైడిరాజు మూన్నెళ్ళ కూతురు పంచ
 పాణాలరచేతిలో పెట్టుకుని గుక్కపట్టి ఏడు
 స్తోంది. ఆ బుజ్జిదాన్నెలా సముదాయించాలో
 అర్థంగాక చిర్రెత్తి పోతుందతనికి. అతని
 అర్థాంగి గంగ పరిస్థితి అంతే. దిక్కులు
 చూస్తూ కూర్చుంది.

నాలోజులక్రితం...
 గంగమ్మతల్లినే నమ్ముకుని పాట్టబోసుకుం
 టున్న తల్లాంటి వారెవ్వరూ సముద్రంలో
 కి వెళ్ళరాదనే హెచ్చరిక కాళ్ళాచేతులు
 కట్టిపడేసింది.

పూటుగా తాగిన పోరంబోకు కోప
 తరంగాలకుమల్లే ఉవ్వెత్తున లేచి ఒడ్డుకు
 తలబాదుకుంటూ ఫెడేల్ ఫెడేల్మని ఏడు
 స్తున్న సముద్రపు అలలు గందరగోళం
 సృష్టిస్తున్నాయి. రేసుగుర్రాల్లా పరుగెత్తుకొ
 స్తున్న ఈదురుగాలుల హోరు చెవులకు
 తూట్లు పొడుస్తోంది. స్వచ్ఛంగా, శుభంగా
 కనిపించిన ఆకాశం రంగుమారి విర్రవీగు

తొంది అప్పుడె పార్టీ మారిన రాజకీయ
వినాయకుడిలా.

అందరి గుండెల్లో గుబగుబలు.

బలహీనుల అబలబలు.

భోరుమని ఏడ్వాలనిపించింది గంగకు.

అధికారుల ఆదేశం తోతట్టు ప్రాంతాల్లో
సంచలనం రేపింది.

మూటాముల్లే సర్దుతున్నారు.

ఒకరి మీద పడి మరొకరు ఏడుస్తున్నారు.

కొన్ని గంటలు హాహాకారాల్తో అంగలార్చిన గూడెం మూగదై మరుభూమిగా మారింది.

తమ పాకకు తాళంవేసి ఆదరబాదరాగా సురక్షిత (పునరావాస కేంద్రం) ప్రాంతాని కొస్తుంటే కళ్ళమ్మల నీళ్ళాగలేదు పైడిరాజుకు.

మూడేళ్ళక్రితం గంపెడాశర్మి మూలగట్టుకుని తనతో మూడుముళ్ళు వేయించుకుని ఏడడుగులు నడిచిన గంగ ఇప్పుడు మూడునెలల బాలింత. చంకలో పాపనెత్తుకుని శత్రుదేశాల సైనికులు తరుముకొస్తున్నట్టు గబగబా పరుగెత్తింది.

తనను కట్టుకుని అసలేం సుఖపడిందని గంగ! పెళ్ళయిన సంవత్సరందాకా సవతి అత్త సాధింపులు, సిగపట్లు భరించింది. ఆ తరువాత పెళ్ళయి సంవత్సరమైనా కడుపు పండలేదని లోకులు కాకులై పాడుచుకుంటుంటే పరమేశ్వరుణ్ణి ప్రార్థించిందే తప్ప పల్లెత్తు మాటనేదెవర్నీ. ఎన్నో నోములు నోచింది. ఉపవాసాలు చేసింది. వ్రతాలాచరించింది. నోము ఫలించిందన్న సంతోషం ఎంతోసేపు నిలువలేదు. చంటిగుడ్డుకు సరిపోయే పాలు గంగకు ప్రసాదించలేదా భగవంతుడు. డబ్బాపాలు వాడి తీరాలన్నాడు డాక్టర్. పైడిరాజు అంతరంగంలోంచి ఓ వేడి నిట్టూర్పు తోసుకొచ్చింది. అసలు లేనత్తకంటే గుడ్లత్త నయంగదా! అని సరిపెట్టుకున్నాడు. ఏడుస్తున్న గంగను నవ్వింపగలిగాడు.

బదొందల మందికి సరిపోయే పునరావాస కేంద్రం బదువేల మందిలో కిటకిటలాడుంది. ప్రాణాలరచేతుల్లో పెట్టుకుని బిక్కుబిక్కుమంటున్నారు. దిక్కులేక పడుంటున్నారు నిర్లాశయులు.

మొదటి రోజు చిన్నగా ప్రారంభమైన వర్షం కొద్దిసేపట్లోనే కుండపోతై విజృంభించింది. భయంకరమైన ఈదురుగాలులకు చెట్లు నరికినట్టు పడిపోతున్నాయి. గుడిసెలు గాల్లో కెగిరిపోతున్నాయి.

రెండోరోజు తుఫాను వర్షం జోరు హెచ్చిందేగాని తగ్గలేదు. ఈదురుగాలల వేగం ఎంత హెచ్చిందంటే పునరావాస కేంద్రం ఏ క్షణంలోనైనా ఎగిరిపోవచ్చనే అనుమానమొచ్చింది. వృద్ధుల హాహాకారాలు, పసిపిల్లల ఏడ్పులు గాలి తరంగాల శబ్దాల్లో కలిసిపోతున్నాయి.

రోజంతా ఉపవాసం, చంటిదాని ఆకలి కేకలు వినలేక అల్లాడిపోతున్నారు పైడిరాజు దంపతులు.

ప్రభుత్వం ఆహారపాట్లూ పంపిస్తుందన్నారెవరో. నోళ్లు తెరుచుకున్నామన్నారంతా.

పైడిరాజు పాప గుక్కపట్టి ఏడుస్తోంది. ఆకలి... ఆకలి... అందరికీ ఆకలి. ఆకలి వడరలు నాపేదెట్లా? ఆత్మారాముడు శాంతించేదెట్లా? ఇంకాస్సేపట్లో పాట్లూ వచ్చేస్తాయి. వస్తాయి. తప్పకుండా వస్తాయి. వచ్చి తీరుతాయి.

పాట్లూ రానేలేదు. కేంద్రం చుట్టూ నీరొచ్చింది. ఆకాశం నిండా ఉరుములు.

మెరుపులు. మబ్బులు మైమరచి ఆడుకుంటున్నాయి. అది రాత్రిపగలో సరిగా అర్థంగాని చీకటి. కానీ అది పగలనే అనుకోవాలి.

తను పాలివ్యాళాని ప్రయత్నించింది గంగ పాపకు. ఒక్క నిమిషం చప్పరించి వదిలేసిన పాప మరింత గట్టిగా ఏడుపు లంకించుకుంది పైడిరాజు వీపుమీదెవరో గట్టిగా కొట్టినట్టు యింది.

పాలివ్యాళం తల్లులెవరైనా ఉన్నారేమోనని వాకబు చేశాడు. ఎవ్వరూలేరు. ప్స్ లేరు. ఆ ఉంది. ఒకావిడుంది. ఆరునెలల బాబుకు పాలిస్తోంది. ఆదరబాదరాగా కాళ్లావేళ్ళాపడి తన పాపగ్లాడా కాసిని పాలిచ్చి ప్రాణదానం దెయ్యమన్నాడు.

"మరి నాకొడుక్కెలా?" వెనుకాముండా అంది.

ఆందోళన దోబూచులాడుతున్న పైడిరాజు దీనవదనం కరిగిందిదా తల్లి హృదయాన్ని పైడిరాజు పాపగ్లాడా పాలిచ్చింది ఐదుని

ముషాలు. పాప శాంతించింది. ఆ తల్లికి మరోసారి దండం పెట్టుకున్నారు గంగ పైడిరాజులు.

వరండా కూడా భాళీగాలేని కేంద్రం అంతమందిని భరించలేకపోతోంది.

సముద్రం యుద్ధభేరి మోగిస్తూనేవుంది పగబట్టిన పాములా వర్షం కురుస్తూనే వుంది.

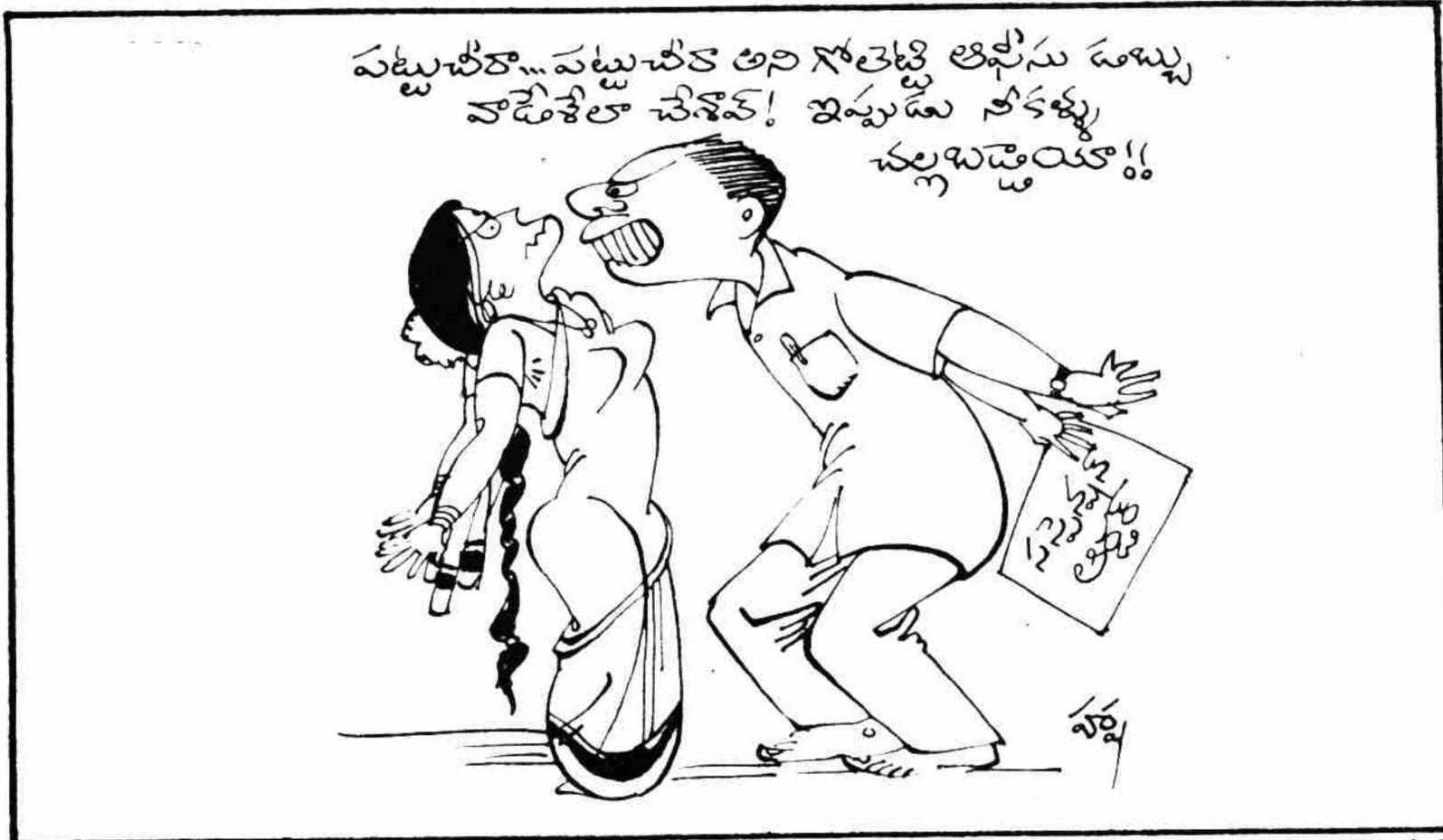
చలి... చలి... చల్లని చలి మంచు పడినట్టుంది. ఎముకలు కొరికే చలి. శరీరాల్ని మంచుముద్దలుగా మార్చేస్తున్న చలి. వెంటలెచ్చిన గుడ్డల్ని సర్దుకు కప్పుకున్న ఆగని చలి. అబ్బా చలి. హమ్మా చలి!!!

పాప వణుకుతూనే నిద్రపోతోంది.

మళ్ళీ తెల్లవారింది కాబోలు వెలుతురు కేంద్రంలోకి చొచ్చుకొచ్చింది.

అది మూడవరోజు.

ఆకలి... ఆకలి... ఆకలంటే ఆకలిగాదు నరాలను నలిపేసే ఆకలి... పేగుల్ని

కొరుక్కుతినే ఆకలి. ప్రాణాలను పీక్కుతినే ఆకలి. ఆందోళన... అసహనం... నిస్సహాయత.

జలుబు, జ్వరంతో కుస్తీపడుతూ పలవరిస్తున్న ఓ ముసలావిడ శాశ్వత నిద్రలోకి జారుకుంది. గొల్లుమన్నాయి కొన్ని కంఠాలు. ఆకలే. అమ్మా ఆకలే పిల్లల అరపులు విన్నా విననట్టే ఉంటున్న తల్లిదండ్రుల గుండెల్లో గుబులు.

ఒకటికీ రెంటికీ బయటికి వెళ్ళడానికి భయపడుతున్నారు పిల్లలు. దుర్వాసన గుప్పుమంది. మీ పిల్లలంటే మీ పిల్లలని తిట్టుకుంటున్నారు పెద్దలు.

పైడిరాజు పాప నిద్రలేచి రాగాలాపన ప్రారంభించింది. పాపను శాంతపరిచేందుకు తన శక్తియుక్తులన్నీ ప్రయోగిస్తోంది గంగ. పాలులేని రొమ్ము పాప నోట్లోకెళ్ళింది. ఆతృతగా కాస్తేపు చప్పరించి నోర్మూసుకుంది పాప తాత్కాలికంగా.

కొన్నివేల జతల కళ్ళు కేంద్రం బయటికి ఆకాశం వైపు చూస్తున్నాయి. వర్షం ముసురుగా మారింది.

పట్టణం రోడ్లమీది నీరు కేంద్రం చుట్టూ అలుముకున్న నీటితో కలిసి పెద్ద శబ్దంతో ప్రవహిస్తోంది.

పశు కళేబరాలు.. కుళ్ళిపోయిన ఇండ్ల అవశేషాలు... మరింకేవోవో కొట్టుకుపోతున్నాయి. ఇంటిపైకప్పుల మీద గువ్వల్లా కూచున్న జనాల కంటనీరు కూడా కొట్టుకుపోతోంది.

గంటలు గడుస్తున్నాయి.

చలి చంపేస్తోంది. ఆకలి దంచేస్తోంది.

ఎవరివద్దా ఏమీలేవు తినేందుకిప్పుడు. పొట్లాలు రావా! రావాలే! వస్తాయి. పంపిస్తారు. అదో ఆకాశంలో ఏదో శబ్దం. హెలికాప్టర్ లాగుంది;. ఇంటిపైకప్పుల మీదున్న జనాలు లేచి నిల్చున్నారు ఆశగా.

పదినిముషాలు గగనవిహారం చేసి తోక ముడిచింది హెలికాప్టర్. కంటినీరు తెరుచుకున్న నోళ్ళల్లోకెళ్ళింది ఉప్పగా.

మధ్యాహ్నం వరకు నీటిమట్టం తగ్గింది.

పైడిరాజు పాప మరికొందరు పాపల్లో శృతి కలిపింది. గంగకేం చెయ్యాలో తోచడం లేదు. ఏడ్చి ఏడ్చి పాప ఏమైపోతోందోననే భయం పీడిస్తోంది.

నిన్నటి తల్లి ఎక్కడుందోనని కేంద్రమంతా పలుసార్లు వెతికి నిరాశతో తిరిగొచ్చాడు పైడిరాజు.

“ఊరుకోమ్మా ఊరుకోవే” తనవంతు ప్రయత్నం చేసాడు ఎత్తుకుని లాభంలేదు.

బజార్లో నీటిమట్టం మరింత తగ్గింది. మళ్ళీ ఆకాశంలో హెలికాప్టర్ శబ్దం.

మళ్ళీ అలజడి. తదుస్తూ బజార్లోకొచ్చారంతా.. హెలికాప్టర్ లోంచి పొట్లాలు జారి పడ్తున్నాయి. ఒకరినొకరు శ్రతువుల్లా తోసుకుంటూ నెట్టుకుంటూ అందుకుంటున్నారు. ఇళ్ళపై కప్పులు ఖాళీచేసి నేలమీదకొచ్చారంతా.

నీటిలో ఉరుకులు... పరుగులు... దెబ్బలాటలు.

పైడిరాజుకో పొట్లాం దొరికింది. గంగ ముందుకు పరుగెత్తాయతని కాళ్ళు ఆనందంతో. గంగముందు పొట్లాం విప్పుకుంది.

ఎలా చేర్చింది వెప్పలేదు. లారీల్లో
చేర్చారని అర్థమవ్వాలని గుట్టురట్టు
కావద్దని.

“వీళ్లంతా అదృష్టవంతులు సార్. అక్క
డే వుంటే ఈపాటికి కొట్టుకుపోయేవారు”

అధికారుల ఇకిలింతలు కార్యకర్తల సకిలి
పులు.

“చంటిపిల్లలు పాలులేక ఏడుస్తున్నారం
డీ ఆకలితో చస్తున్నామండీ” వెబులామను
కున్న పైడిరాజు నాపేళిందో పోలీసు లాటీ
ముందుకు రానివ్వలేదు.

మిమ్మల్ని మాస్తుంటే నా గుండె
తరుక్కుపోతుంది. మీ కష్టాలు నా కష్టాలుగా
భావిస్తున్నాను. మీకు నా ప్రగాఢ సానుభూ
తి తెలుపుకుంటున్నాను. మీకేం కావాలో
మాకు బాగా తెలుసు. అన్నీ పంపిస్తాం”
దన్న ఉపన్యాసమిచ్చి వెనుదిరిగారు మంత్ర
గారు.

“దయచేసి నన్ను పోనియ్ పోలీసుబా
బూ” దేవరించాడు పైడిరాజు.

“ఎందుకురా రాస్కెల్! పింజారీ వెధవ
లంతా మంత్రిగార్కి స్వయంగా చెప్పాలా?”

“అదికాదండీ”

“మొహమ్మీద ఉమ్మేస్తా భడవా? నీ
లాహాలెంతని మంత్రిని కలుస్తావురా నాయా
ల” లాటీ గార్లొకి లేచింది.

“కాదండీ నాకో చంటిగుడ్డుందండీ.
దానికి మూడోజుల నుండి పాలులేవండీ.
తల్లిపాలు కూడా లేవండీ”

“ఐతే... మంత్రిగార్ని పోలివ్వాలా
పుండాకోక్?”

గార్లొకి లేచిన లాటీ పైడిరాజు వీపుమీద
పడలేదు. మెడమీద పడింది. ఒక్క తోపుకి
కిందపడిపోయాడు, రక్తమంతా మొహమ్మీద
ప్రవహించింది. ఆశక్త ఆవహించింది.

“పాంపాడి పంపించమని అడుగుతానం
డీ” అంటూ లేచేలోగా మాయమయ్యాడు
పోలీసు.

ఆకాశాన్ని మబ్బులు కప్పేస్తున్నాయి.
జీపులు జెట్ విమానాలయ్యాయి. కబళిస్తు
న్న నిస్సర్తువలో పైడిరాజు శరీరం తూలుతోం
ది. నీటితెరలు కళ్ళను మసకబరిచాయి.

వర్షం మళ్ళీ తన ఉనికిని తెలుపుకుంటోం
ది. సముద్రం హోరు కొన్ని సంవత్సరాల
నుంచి బాధపడుతున్న క్షయరోగి దగ్గులా
వుంది.

చలిగాలి మారుకు తల కొట్టుకుంటుం
టే మాగన్ను నిద్ర మాయమైంది.

ఉదయపు కలువలా, రాత్రి కమలంలా
నీరసంగా ఉన్న గంగ కళ్ళల్లో భయం
పేరుకుపోతోంది. పాప నిస్తాణగా పడుకుం
ది.

నాల్గోరోజు ఉదయం హెలికాప్టర్ పాట్లా
లు విసిరింది. కాలే కడుపుల్లోకి పులిహోర
వెడుతుంటే రేపు ముఖ్యమంత్రి గారొస్తార
నే వార్త వినబడింది.

పాపకు పాలు దొరకలేదు. దొరికిన నీళ్లు
పట్టగానే కాస్త శక్తి వచ్చింది కాబోలు చిన్నగా
విడ్చి ఊరుకుంది.

* * *

నాల్గోరోజు భయంకరంగా గడిచింది.

బద్దోరోజు ఆహార పాట్లాలు జీపుల్లో వచ్చాయి వర్షం తగ్గిన తరువాత.

గంగ పైడిరాజులు పాట్లాలు తినేసారు బాధతో. కాలు, చెయ్యి నిస్సత్తువగా ఆడిస్తోంది పాప. సగం మూసిన కళ్ళతో ఏడ్వడానికి శక్తి చాలక.

“ఈ తుఫాను ఇంకెన్ని రోజులుంటుంది?”

“పాపనెలా దక్కించుకోవాలి! ఛ ఛ పాపకేం కాదు”

“మళ్ళీ వేలకెళ్ళగలనా? చేపలమ్మి గంగ నూ పాపను సాకగలనా?”

“ఇంతకీ నా పాక ఎలా వుందో? ఎప్పుడో కొట్టుకుపోయింటుంది. తిరిగి వెళ్లక ఎక్కడుండాలి?”

“తాగుడు మానెయ్యాలి. డబ్బు రోజూ కొంత వెనకెయ్యాలి. సముద్రానికి దూరంగా పక్కా ఇల్లు కట్టుకోవాలి. పాపను బాగా చదివించాలి. గంగను సుఖపెట్టాలి”

“కొన్నివేల రూపాయలు పోగుచేసి మరే

దైనా వ్యాపారం పెట్టుకోవాలి. కత్తిమీద సాములాంటి చేపల వేట నొగ్గయ్యాలి”

పాములా మెలికలు తిరిగిపోతున్నాయి ఆలోచనలు.

“పాపను చూస్తే భయమేస్తోందండీ” బావురుమంది గంగ.

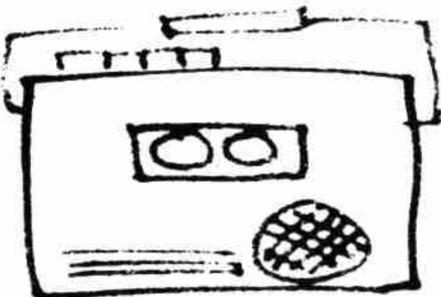
“సార్ సార్ ” పంచ్రపాణాలు అరచేతిలో పెట్టుకుని పిలిచిన పైడిరాజు వైపు తిరిగాడు ఆహార పాట్లాలు పంచిన అధికారి. ఆఫీసర్.

“ఏంటి పాట్లామిచ్చానుగదా! తినేసి మరోటి అడుగుతుండావా” ఆఫీసర్ గుడ్లెర్రచేసి ఇచ్చినంత సరిపెట్టుకోవాలోయ్ ఇచ్చినోడికే మరో పాట్లాలిచ్చేట్లయితే అందరికీ ఎలా సర్దాలి? మీ బాబుగాడి సామ్మేమన్నా దాచుంచావా అక్కడ? కస్సుమన్నాడు

“కాద్పార్”

“మరి”

“మా పాపకు నాలోజులనుంచి పాలులే వండి. తల్లి పాలు కూడా లేవండి. కాసింత

సంగీతా స్కీమ్

వ్యాపారం కోసం రకరకాల పథకాల్ని మనం చూస్తూ వుంటాం! కేరళకు చెందిన సంగీతా మ్యూజిక్ అకాడెమీ ట్రస్ట్ ఈ మధ్యన అలాటి ఓ సరికొత్త స్కీమ్ను ప్రకటించింది. ఎవరైనా రెండు వేల రూపాయల్ని ఆ ట్రస్ట్ వద్ద డిపాజిట్గా వుంచితే... సంగీతా కేసెట్ సంస్థ ప్రతినెలా వారి జీవితాంతం వారికిస్తమైన ఓ కేసెట్ను పంపుతుంది! ఒకవేళ ఆ రెండువేల రూపాయలు కావాలనుకుంటే... మూడునెలల నోటీసుతో తిరిగి ఇచ్చేస్తారట! సో... సంగీత ప్రేమియూ! మంచి ఛాన్సే ఇది!

—జూపిటర్

పాలపాడి ఇప్పించండి సార్"

ఆఫీసర్ కనుబొమ్మలు పైకి లేచాయి. అంత మాటంటావురా వెధవా అన్నట్లుగా.

"ఇంకా పాల పాడిరాలేదు. కొరకొరకా చూస్తూ "వస్తే పట్టుకురామా? మీరు అడిగేదాకా ఊరుకుంటామా లేక అమ్ముకు తింటామనుకున్నారా! పార్లమెంటునం తిప్పల బడి సప్లయి చేస్తూనే వున్నాం. పాపమనేవాడే లేడెవ్వడు."

"అది కాదార్"

"ఏదికాదట"

"మూన్నెళ్ళ చంటిది పాలు లేకపోతే"

"చస్తే చస్తుంది. ఎవడి గండం ఎవడి పిండం? మేమేం చెయ్యాలి. ఎందరికని సమాధానమివ్వాలి! ఛీ ఛీ వెధవ ఉద్యోగమై పోయింది.

* * *

బదోరోజు...

వరద పూర్తిగా తగ్గింది. ప్రకృతి బీభత్సానికి భయపడి దాకున్న సూర్యుడు మబ్బుపర దాల్చి తొలగించి వచ్చాడు.

పునరావాస కేంద్రంలోని వేల గుండె చెరువులకు గండ్లు పడ్డాయెప్పుడో.

నా ఇల్లెలా వుందో...

నా పాలమెలా ఉందో!

నా పశువులున్నాయో కొట్టుకుపోయా యో!

పక్కరిలో మా అమ్మాయి ఎలాగున్నదో

మా చిన్నోడింకా కనబడలేదు ఉన్నాడో

మా అమ్మ బ్రతికే ఉందో లేక వరదల్లో...

ఎవరి ఆరాటం ఆందోళన వారిది. ఒకదొకరు పంచుకునేట్లు లేరు.

"ఏవండీ పాపండీ పాప" గుడ్లు తేలేసిన పాపను వెర్రిగా చూపిస్తూ గట్టిగా అరిచింది గంగ.

ఎలాగైనా సరే ముఖ్యమంత్రిగారు రాగానే పాలపాడి అడగాలని అప్పుడే నిర్ణయించు కున్న పైడిరాజు చూపులు పాపమీదకెళ్ళాయి

పాప కదలడంలేదు. మెదలడంలేదు.

ముక్కుముందు వేలుంచి చూసాడు శ్వాస ఆడుతున్నట్లు లేదు. పాప ఛాతికి చెవి ఆనించి చూచి బెంబేరెత్తిపోయాడు.

"అయ్యో అయ్యో నా పాప నా పాప?" అరిచాడు పిచ్చివాడిలా.

కేకవిన్న ఓ పెద్దమనిషి ఇటువైపొచ్చి పాప ఒళ్లంతా తమిడి చూసాడు. ఏవేవో పరీక్షలు చేసి

"పాప చచ్చిపోయింది" తేల్చేసాడు.

గంగ గుండె కవాలం ఢామ్మని పేలింది. పైడిరాజు మెదడుపారల్లో కత్తికోతలు. నరాల్ని జ్ఞేడ్లతో కోస్తున్నట్టనిపించింది. శరాభూతం తగిలినట్టు పడిపోయి తానే లేచాడు.

గుండెలు బాదుకుంటున్నారు. గోడుగోడున మొత్తుకుంటున్నారు ఇద్దరూ. నిర్జీవమైన పాపను గుండెలకు హత్తుకుంటూ.

ముఖ్యమంత్రిగారొచ్చారటా..-

పదండి పదండి పదండెహె అన్నం పొల్లారిస్తారు పదండి.

తొక్కిసలాట ఎక్కువైంది.

ప్రతిపక్ష నాయకుడు కూడా వచ్చారట

అయితే మరీ మంచిది నడవండి పదండి
... ఊ నడవండి.. తోసుకెళ్ళండి... ఏయ్
జరుగు జరుగూ?

ఎయి పోవాలో ఎవరిని అడగాలో తెలియ
ని డైవోపహతుల ఆక్రందనల్లంత దూరంనుల
దే వింటున్నారు ముఖ్యమంత్రి. అధికారు
లలో వర్చిస్తున్నారు.

పది నిముషాల తరువాత జనంలోకి
వచ్చారు.

“మీకందరికీ అన్నం పొట్టాలందుతున్నా
యా”

“అందుతున్నాయండీ రోజుకోసారి”

“నీళ్లు అందుతున్నాయా”

“దొరుకుతున్నాయండీ”

“పాలపాడి అందిందా”

“అందిందండీ” గుంపులోంచి అన్నాడో
అధికారి.

“మళ్ళీ మీ ఇళ్ళళ్ళకెవ్వారా?”

“వెళ్లి ఏం చెయ్యాలండీ కొంపాగోడూ
ఉంటేగదా” గొల్లుమన్నారెందరో?

రోదనలు హాహాకారాలు మిన్నుముట్టా
యి. అవి ఆకాశానికంటే ప్రకృతిని కరుణిం
చమని ప్రార్థిస్తున్నాయి.

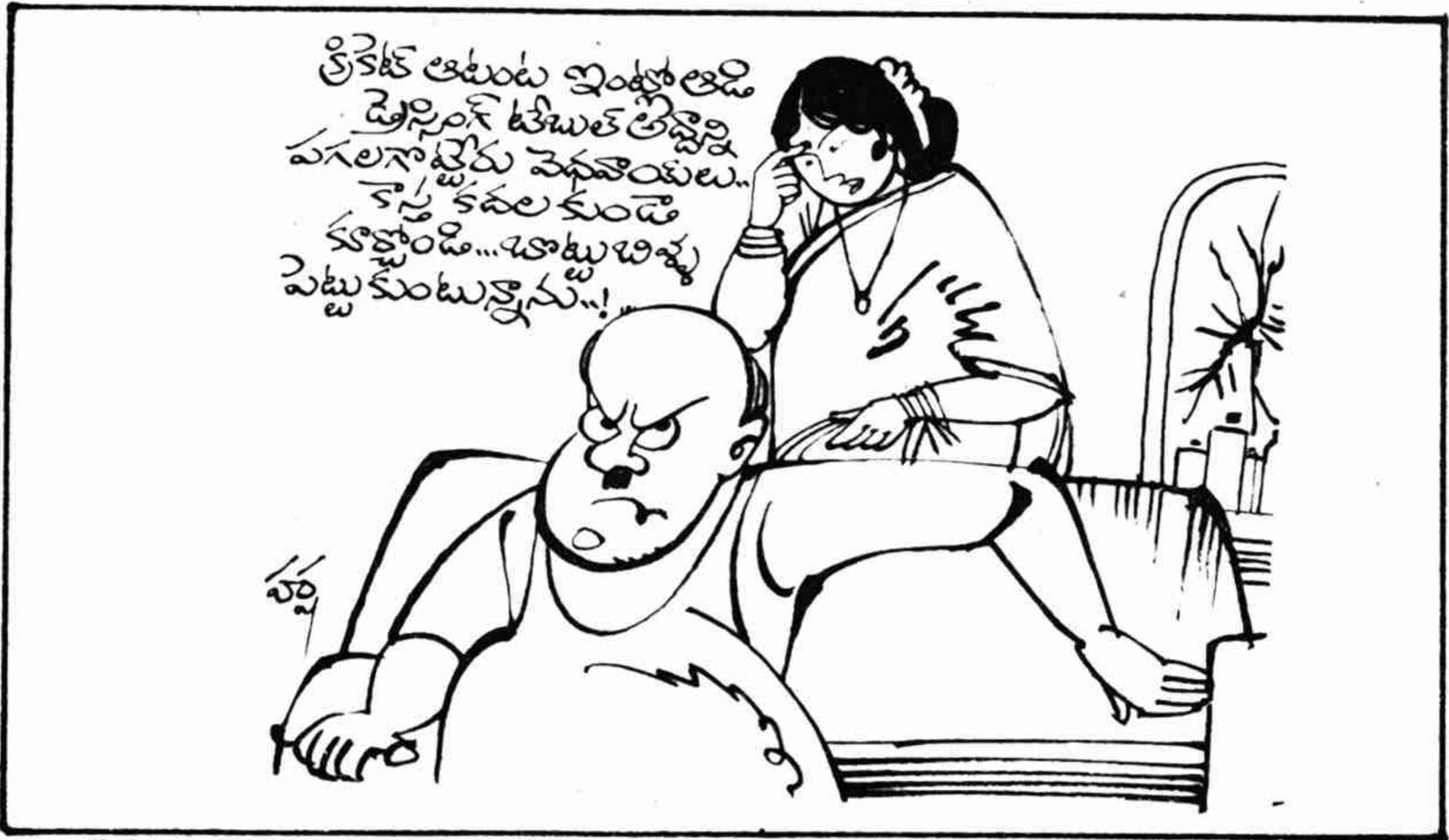
ప్రాయ విదారక దృశ్యం ముఖ్యమంత్రి
ని కదిలించింది. అతని కనుకొలుకుల్లో
మెరుస్తున్న నీటి బిందువులు ఆర్తమైన
గుండెకు నిదర్శనమైనాయి.

“ప్రకృతి మనమీద పగబట్టింది. మీ
బాధలకు, ఆర్తనాదాలకు నా గుండె నీరైపో
యింది. మిమ్ముల్నెలా ఊరడించాలో నాకర్థం

కావడంలేదు. ఎలాగైతేనేం... మిమ్మల్ని
అన్నివిధాలా ఆదుకుంటాం. ప్రతి కుటుం
భానికి ఇరవైకిలోల బియ్యం ఉచితంగా
ఇప్పిస్తాం. తీసుకెళ్ళండి. తర్వాత జనతావ్ర
స్తాలిప్పిస్తాం. అవి కూడా ఉచితంగా ఇప్పిస్తాం

” ఆపైన మాట్లాడలేకపోయారు. గొంతు
పూడుకుపోయింది.

ప్రతిపక్ష నాయకుడు మరోపక్క జనా
ల్ని పరామర్శించాడు. ధైర్యం
నూరిపోసాడు.

వెళ్ళేముందు ప్రతికా విలేకరులతో ము చ్చటిస్తూ “ప్రకృతి వైపరీత్యానికి బలైన ప్రజలనాదుకునేందుకు ప్రభుత్వం శక్తికి మించి సహాయ కార్యక్రమాలు చేపట్టింది. నిరాశయులందరికీ ఆహారపాట్లాలు పంచాం పిల్లలకు పాలపాడి పంచాం. మంచినీరు

పాకెట్లు కూడా పంచాం. వైద్యసిబ్బందిని వెంటనే పంపిస్తాం. అదృష్టవశాత్తు మనుషు లెవ్వరూ చావలేదు. దానిక్కారణం మేము తీసుకున్న ముందు జాగ్రత్త చర్యలే” సగర్వంగా సెలవిచ్చారు ముఖ్యమంత్రి.

“మీ అభిప్రాయమేంటి” ప్రతిపక్ష నాయకుణ్ణి ప్రశ్నించారు విలేకరులు.

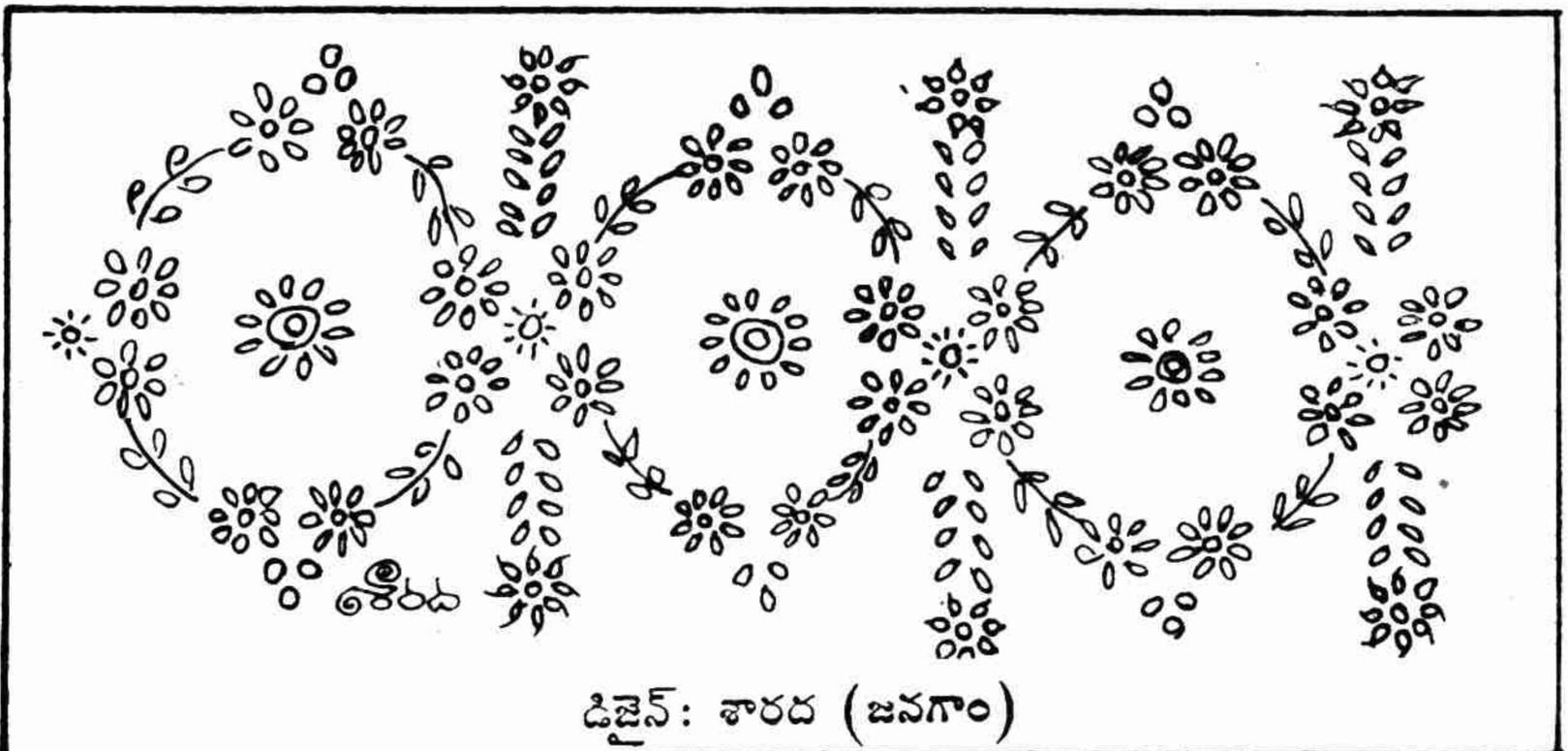
“మా ప్రభుత్వం అధికారంలో వుండ గా ధర్మం నాలుగుపాదాలా నడిపించాం. ప్రతిపక్ష నాయకుడు అందుకున్నాడు. అం దుకే మా హయాంలో ప్రకృతి ఇంతగా ప్రకోపించలేదు. ప్రస్తుతం అధికారం చెలాయిస్తున్న ప్రభుత్వం ప్రజల ఆశర్మి వమ్ము చేసింది. అందుకే ప్రకృతి కన్నెర్ర చేసింది. కొంపాగోడూ ముంచేసింది. అన్యాయం,

అధర్మం, అవినీతి హద్దులు దాటింది. నిరాశయులకు, అన్నార్తులకు ఆహార పాట్లా లు అందించడంలో అనవసరమైన ఆలస్యం జరిగింది. ముక్కిపోయిన బియ్యంలో త యారైంది పులిహోర. రోజుకొక్కపూటే పాట్లాలు సప్లయి చేశారు. పాలపాడి కూడా తగినంత పంచలేదు. ఇప్పటికీ ఒక్కవైద్యు డు కూడా రాలేదిక్కడికి. మనుషులు చావనంత మాత్రాన అంతా సక్రమంగా జరుగుందనడానికి వీలేదు”

ముఖ్యమంత్రి, ప్రతిపక్ష నాయకుల మాటలేవీ కేంద్రంలోకెళ్ళలేదు. సప్లయి చేయ్యాలన్న పాలపాడి డబ్బాలు రాజధానిలో నే మాయమైన సంగతి ఇద్దరికీ తెలీదు.

బాధలన్నీ మరచి శాశ్వత నిద్రలోకి జారుకున్న ముక్కుపచ్చలారని మూన్నెళ్ళ చిన్నారి బుగ్గలు తుడముతూ తరచి తరచి ఏడుస్తున్న గంగ, పైడిరాజుల గొంతులు చొంగురుపోయాయి.

వారికి లోకమంతా చీకటిగా కనబడుతోంది.

డిజైన్: శారద (జనగాం)